

ევროპის საბჭო
მინისტრთა კომიტეტი

მინისტრთა კომიტეტის რეკომენდაცია REC(2001)11
წევრი სახელმწიფოებისადმი, ორგანიზებული დანაშაულის
წინააღმდეგ ბრძოლის სახელმძღვანელო პრინციპების თაობაზე

*(მიღებულია მინისტრთა კომიტეტის მიერ 2001 წლის 19 სექტემბერს
მინისტრების მოადგილეთა 76^წ-ე შეხვედრაზე)*

მინისტრთა კომიტეტი, ევროპის საბჭოს წესდების მე-15.b მუხლის
დებულებათა შესაბამისად,

ითვალისწინებს, რომ ევროპის საბჭოს მიზანია მის წევრებს შორის
უფრო დიდი ერთიანობის მიღწევა;

აცნობიერებს, რომ წევრი სახელმწიფოები საჭიროებენ ორგანიზებულ
დანაშაულთან დაკავშირებით საერთო სისხლის სამართლებრივი
პოლიტიკის განვითარებას, იმ გზების დადგენით, რომლებიც
უზრუნველყოფენ უფრო დიდ ეფექტურობას მათ კანონმდებლობაში და
ამ სფეროში, საერთაშორისო თანამშრომლობის გაძლიერებას;

ხაზს უსვავს, რომ ორგანიზებული დანაშაული, მისი ეკონომიკური
სიძლიერით, ტრანსნაციონალური კავშირებითა და უმაღლესი დონის
ტექნიკითა და მეთოდებით წარმოადგენს, ძირითად საფრთხეს
საზოგადოებისთვის, კანონის უზენაესობისთვის და დემოკრატიისთვის,
რაზეც სახელმწიფოებმა უნდა უზაუსხონ საერთო სტრატეგიით;

ითვალისწინებს, რომ საერთო სტრატეგია საჭიროებს სახელმწიფოთა
მზადყოფნას ამ ძალისხმევასთან შეერთებაზე, გამოცდილების გაცვლას
და როგორც ერთმანეთს, ასევე საერთაშორისო დონეზე საერთო
ქმედებების განხორციელებას;

აქვს მხედველობაში, ორგანიზებული დანაშაულის მრავალსახოვანი
ბუნება და მისი დამოკიდებულება ეკონომიკურ დანაშაულთან,

განსაკუთრებით კორუფციის, ფულის გათეთრებისა და თაღლითობის ჩათვლით;

დარწმუნებულია, რომ ორგანიზებული დანაშაულის წინააღმდეგ საერთო სტრატეგია, ასევე მოითხოვს საერთო ქმედებებს კორუფციისა და ფულის გათეთრების წინააღმდეგ და კმაყოფილებით აღნიშნავს ამ სფეროებში მიღწეულ შედეგებს, კერძოდ კი რეზოლუცია (97) 24 მიღებას, კორუფციის წინააღმდეგ ბრძოლისთვის ოცი სახელმძღვანელო პრინციპის შესახებ, კორუფციის წინააღმდეგ სახელმწიფოთა ჯგუფის (GRECO) დაფუძნების შესახებ შეთანხმებისა და კორუფციაზე სისხლის სამართლებრივი კონვენციის (ETS 173) მიღებას, ისევე როგორც ფულის გათეთრების წინააღმდეგ ევროპული კონვენციის (ETS 141) რატიფიცირებათა რაოდენობის ზრდას და ფულის გათეთრების წინააღმდეგ რეჟიმების ურთიერთშემფასებელი მექანიზმის დაარსებას;

იღებს მხედველობაში რეკომენდაციას No. R(97) 13 მოწმეთა დაშინებისა და დაცვის უფლებების შესახებ და რეკომენდაციას No. R(96) 8 ევროპაში სისხლის სამართლებრივი პოლიტიკის თაობაზე გარდამავალ დროში;

მხედველობაში იღებს, ევროპის საბჭოს მიერ შემუშავებულ საუკეთესო პრაქტიკის ანალიზს ზოგიერთი წევრი სახელმწიფოს მიერ ორგანიზებული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლაში გამოყენებული სხვადასხვა ზომების თაობაზე, რაც აღმოჩნდა მნიშვნელოვანი არა მხოლოდ სხვა ქვეყნების კანონმდებლობისა და პრაქტიკისთვის, არამედ წინამდებარე რეკომენდაციის შემუშავებისთვის;

აღნიშნავს, წევრ სახელმწიფოთა ვალდებულებას შეინარჩუნონ სწორი ბალანსი საზოგადოების ინტერესებს შორის სამართალდაცვისა და პიროვნების უფლებათა დაცვაში, როგორც ეს ჩადებულია ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა ევროპული კონვენციის დებულებებში და მისი ორგანოების პრეცედენტულ სამართალში;

მხედველობაში იღებს, ევროპის იუსტიციის მინისტრთა No. 1 რეზოლუციას, რომელიც მიღებულ იქნა 21-ე კონფერენციაზე (ქ. პრაღა, 1997 წლის ივნისი) კორუფციისა და ორგანიზებულ დანაშაულს შორის კავშირების თაობაზე, ისევე როგორც ევროპის საბჭოს სახელმწიფოთა და მთავრობების მეთაურთა მეორე სამიტზე მიღებულ დასკვნით

დეკლარაციასა და სამოქმედო გეგმას (ქ. სტრასბურგი, 1997 წლის ოქტომბერი), რომელიც მოუწოდებს ევროპის საბჭოს გადადგას ქმედითი ნაბიჯები კორუფციის, ფულის გათეთრებისა და ორგანიზებული დანაშაულის წინააღმდეგ;

ითვალისწინებს ამ სფეროში გლობალურ და რეგიონალურ ინიციატივებს, როგორიცაა გაერო-ს, FATF-ის, G7-ისა და ევროკავშირის ქმედებები;

ესალმება გაერო-ს კონვენციის მიღებას ტრანსნაციონალური ორგანიზებული დანაშაულის წინააღმდეგ, რომელიც ხელმოსაწერად გაიხსნა 2000 წლის 12-15 დეკემბერს, ქ. პალერმოში,

წევრ სახელმწიფოებს აძლევს რეკომენდაციას:

გადასინჯონ მათი სისხლის სამართლებრივი პოლიტიკა, კანონმდებლობა და პრაქტიკა, წინამდებარე რეკომენდაციაზე თანდართული პრინციპების შუქზე;

უზრუნველყონ, რომ ეს პრინციპები გავრცელდეს ყველა დაინტერესებულ უწყებაში, როგორცაა სამართალდამცავი სამსახურები, ადვოკატურები, სასამართლო ორგანოები და კერძო და საჯარო სექტორის ინსტიტუტები, რომლებიც მონაწილეობენ ორგანიზებული დანაშაულის პრევენციასა და აღმოფხვრაში.

რეკომენდაცია Rec (2001) 11-ის დანართი

I. დეფინიციები

წინამდებარე რეკომენდაციის მიზნებისთვის:

დამნაშავეთა ორგანიზებული ჯგუფი ნიშნავს სამი ან მეტი პირისგან შემდგარ სტრუქტურულ ჯგუფს, რომელიც შეთანხმებულად არსებობს გარკვეული დროის განმავლობაში, მიზნად ისახავს ჩაიდინოს ერთი ან მეტი სერიოზული დანაშაული, რათა პირდაპირ ან ირიბად მოიპოვოს ფინანსური ან მატერიალური სარგებელი;

სერიოზული დანაშაული ნიშნავს დანაშაულებრივ ქმედებას, რომელიც ისჯება თავისუფლების აღკვეთით არაუმცირეს 4 წლით ან უფრო სერიოზული სასჯელით;

სამართალდამცავი სამსახური ნიშნავს ნებისმიერ საჯარო ორგანოს, რომელსაც ევალება გამოძიება და სისხლის სამართლებრივი დევნა, მასწავლ მინიჭებული სამართლებრივი უფლებამოსილების შესაბამისად.

II. საერთო პრევენციასთან დაკავშირებული პრინციპები

1. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა მიიღონ ზომები, რათა არ დაუშვან ფიზიკური თუ იურიდიული პირების მიერ დანაშაულებრივი გზით მოპოვებული სიკეთეების სხვა საკუთრებაში კონფერსიის ფაქტის დამალვა, მნიშვნელოვანი ოდენობის ფულის ხელზე გადახდის ან ხელზე ფულის გადაცემის გზით.
2. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა მიიღონ ზომები, რათა გამორიცხონ ფინანსური ცენტრებისა და ოფშორული საშუალებების გამოყენება ფულის გათეთრებისა და უკანონო ფინანსური ტრანსაქციების განსახორციელებლად. ამ მიზნით, წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა დაუშვან, *inter alia* იმ ფინანსური ტრანსაქციების ინსპექტირება, რომლებსაც არ გააჩნდათ ნათელი კომერციული მიზანი და მოითხოვონ პირდაპირ ან სხვაგვარად მონაწილე მხარეთა იდენტიფიცირება.
3. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა შეემოიღონ მოთხოვნები დაუცველი პროფესიებისთვის, რათა მათ შეეცნონ მათი მომხმარებლები და წარადგინონ საექვო ტრანსაქციები, როდესაც ასეთი პროფესიონალები მოქმედებენ, როგორც ფინანსური შუამავლები მათი კლიენტების სახელით.
4. წევრმა სახელმწიფოებმა მათ კანონმდებლობაში უნდა წარმოაჩინონ ის დებულებები, რომლებიც გამოიყენება ან შეიძლება იქნას გამოყენებული დამნაშავეთა ორგანიზებული ჯგუფების მიერ საკუთარ ინტერესებში, ისეთ სფეროებში, როგორიცაა ექპორტლიმიტი, ლიცენზირება, ფისკალური და საბაჟო წესები და მიიღონ ზომები, რათა შეაფასონ კანონმდებლობა და მოახდინონ უკანონო გამოყენების პრევენცია. განსაკუთრებით, წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა უზრუნველყონ დებულებათა ურთიერთშეთავსება და ამ დებულებათა რეგულარული შემოწმება დამოუკიდებელი აუდიტორების მიერ, რათა

შეფასდეს მათი შეუვალლობა ისეთი დანაშაულების წინააღმდეგ, როგორიცაა მაგ. თაღლითობა.

5. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა უზრუნველყონ, რომ საინფორმაციო ტექნოლოგიის მზარდ გამოყენებას ფინანსურ სექტორში, ისეთი როგორიცაა მაგ. გადახდის კიბერ მეთოდები ან ტრანსაქციები ვირტუალური ბანკების მეშვეობით, თან სდევს შესაბამისი უსაფრთხოების მახასიათებლები, რომლებიც ახდენენ პრევენციას ან ამცირებენ უკანონო გამოყენების შესაძლებლობებს.
6. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა ჩამოაყალიბონ მართვისა და ფინანსური დისციპლინის საერთო სტანდარტები, რაც ხელს შეუწყობს საჯარო ადმინისტრაციის გამჭვირვალობასა და ანგარიშგებას, და უნდა შეუწყონ ხელი ქცევის წესების კოდექსების მიღებას, რათა მოახდინონ ისეთი უკანონო პრაქტიკის პრევენცია, როგორიცაა კორუფცია კომერციულ და ფინანსურ სექტორებში, საჯარო შესყიდვების ჩათვლით.
7. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა შეუწყონ ხელი უკანონო პრაქტიკის მიმართ ნულოვან შეუწყნარებლობასა და პასუხისმგებლობაზე დაფუძნებული კორპორაციული კულტურის ჩამოყალიბებას. განსაკუთრებით, წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა ჩამოაყალიბონ სტანდარტები იმ პირობა დასაცავად, რომლებიც შესაბამის ორგანოებს აცნობებენ კორუფციის ან სხვა შესაძლო კრიმინალური ქმედების შესახებ, რაც ჩადენილია იურიდიული პირის სახელით ან მისი სტრუქტურის შიგნით.

III. სისხლის სამართლებრივი დევნის სისტემასთან დაკავშირებული პრინციპები

8. წევრმა სახელმწიფოებმა ყველაფერი უნდა გააკეთონ, რათა სისხლის სამართლის დანაშაულად დაადგინონ ნებისმიერი პირის მონაწილეობა ორგანიზებულ დანაშაულებრივ ჯგუფში, როგორც ეს ზემოთ იქნა დადგენილი, მიუხედავად იმისა, თუ ევროპის საბჭოს რომელ წევრ სახელმწიფოში არის ჯგუფი კონცენტრირებული ან ახორციელებს მის დანაშაულებრივ საქმიანობას.
9. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა დაადგინონ, როგორც დანაშაული, დანაშაულებრივი გზით მოპოვებული ნებისმიერი სარგებლის გათვთრება და განსაკუთრებით, რომლებიც წარმოიშვებიან ორგანიზებული დანაშაულისგან.

10. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა გახადონ დასჯადი, შესაბამისი სტრუქტურებისათვის იმ საექვო ფინანსური ტრანსაქციების შესახებ განზრახ არმოსენება, რომლებიც ჩადენილია იმ საბანკო ან არასაბანკო ინსტიტუტებისა და პროფესიების მიერ, ვიზუც ვრცელდება მოხსენების ვალდებულება.
11. წევრმა სახელმწიფოებმა, ძირითადი საკონსტიტუციო პრინციპების დაურღვევლად, უნდა უზრუნველყონ სამართლებრივი ზომები, რათა პირებს ჩამოერთვას ის აქტივები, რომელზეც არის დადასტურებული ექვი, რომ წარმოშობილია ორგანიზებული დანაშაულებრივი საქმიანობით.
12. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა უზრუნველყონ, რომ იურიდიულმა პირებმა აგონ პასუხი იმ დანაშაულებზე, რომლებიც ჩადენილია მათი სახელით და დაკავშირებულია ორგანიზებულ დანაშაულთან.
13. წევრმა სახელმწიფოებმა განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიაქციონ ორგანიზებულ დანაშაულთან დაკავშირებულ საგადასახადო და ფისკალურ დანაშაულებს და უზრუნველყონ, რომ ისენი გამოძიებულ და დასჯილნი იქნებიან ეფექტურად.
14. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა დაადგინონ საგამოძიებო სტრატეგიები, რომლებიც გამიზნულ იქნებიან ორგანიზებული დანაშაულებრივი ჯგუფების აქტივებზე ურთიერთდაკავშირებული ფინანსური გამოძიების გზით; როგორც ამ სტრატეგიის ნაწილი, წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა ჩამოაყალიბონ სწრაფი სამართლებრივი მექანიზმები, რათა მოხდეს საბანკო საიდუმლოების მოხსნა და მიიღონ დებულებები, რომელთა თანახმადაც ბანკირებს, ბუღალტრებს, ნოტარიუსებსა და იურისტებს შეიძლება სასამართლო გადაწყვეტილებით მოეთხოვოთ საფინანსო ჩანაწერებისა და განცხადებების წარმოდგენა და თუ აუცილებელია, მისცენ ჩვენებები, შესაბამისი დაცვის უზრუნველყოფით.
15. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა მიიღონ საკანონმდებლო ზომები ორგანიზებული დანაშაულებრივი საქმიანობით წარმოშობილი აქტივების აღმოჩენის, გაყინვის, ჩამორთმევისა და კონფისკაციის ან დეფოლტით დაკარგვისათვის.
16. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა შემოიღონ კონფისკაციის ან აქტივების დეფოლტით დაკარგვის შესაძლებლობა ორგანიზებული დანაშაულის სარგებელთან დაკავშირებით, იმ სასამართლო პროცედურების მეშვეობით, რომლებიც შესაძლებელია იყოს დამოუკიდებელი სწვა საქმის წარმოებისაგან და როგორც გამონაკლისი, შეიძლება მოიცვას

აქტივების უკანონო წარმოშობასთან დაკავშირებით მტკიცებულების დადასტურების სასამართლო განხილვა.

17. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა უზრუნველყონ იმ მოწმეთა და მართლმსაჯულების დამხმარეთა ეფექტური, ფიზიკური და სხვა სახის დაცვა, რომლებიც საჭიროებენ ასეთ დაცვას, ვინაიდან მათ მისცეს ან დათანხმდნენ მისცენ ინფორმაცია და/ან ჩვენება ან სხვა მტკიცებულება ორგანიზებულ დანაშაულთან დაკავშირებით. ასევე, ასეთი დაცვითი ზომები უნდა იყოს ხელმისაწვდომი იმათთვისაც, ვინც მონაწილეობს ან დათანხმდა მონაწილეობაზე ორგანიზებული დანაშაულის გამოძიებასა და სისხლის სამართლებრივ დევნაში, ისევე როგორც დასაცავ პირთა ნათესავებისა და დამხმარეთათვის.
18. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა მიიღონ შესაბამისი ზომები, რათა უზრუნველყონ, როგორც სასამართლო პროცესის გამართვის ქვეყანაში, ასევე მის ფარგლებს გარეთ მოწმეთა დაცვა სისხლის სამართლის პროცედურების დაწყებამდე, მსვლელობისას და მისი დასრულების შემდეგ.
19. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა შემოიღონ კანონმდებლობა, რომელიც უშვებს ან აფართოებს იმ საგამოძიებო ზომების გამოყენებას, რაც ნებას რთავს სამართალდამცავ სამსახურებს, სისხლის სამართლებრივი გამოძიებისას შეაღწიონ ორგანიზებული დანაშაულებრივი ჯგუფის საქმიანობაში, მათ შორის თვალთვალთ, კომუნიკაციებში ჩართვით, დაფარული ოპერაციებით, კონტროლირებადი მიწოდებით და აგენტთა გამოყენებით. ასეთი ტექნიკის იმპლემენტაციის დასაშვებად, წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა უზრუნველყონ სამართალდამცავი სამსახურები აუცილებელი ტექნოლოგიითა და შესაბამისი ტრენინგით.
20. წევრი სახელმწიფოები განაგითარებენ პოლიციის საქმიანობის ახალ მეთოდებს, პოლიციის მუშაობის რეაქტიული მეთოდის პრო-აქტიური მეთოდით ჩანაცვლებით, მათ შორის სტრატეგიული დაზვერვისა და დანაშაულის ანალიზით.
21. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა შეისწავლონ სპეციალიზირებული მრავალდარგობრივი გუნდების შექმნის საკითხი, რათა გამოძიონ და განახორციელონ სისხლის სამართლებრივი დევნა ეკონომიკური და ორგანიზებული დანაშაულებისა. სსეთი მრავალდარგობრივი საქმიანობა მოითხოვს კოორდინაციის, კომუნიკაციებისა და ინფორმაციის გაცვლის გაუმჯობესებას სისხლის სამართლებრივი დევნის სისტემასა და სხვა შესაბამის საჯარო სტრუქტურებს შორის.

IV. საერთაშორისო თანამშრომლობასთან დაკავშირებული პრინციპები

22. წევრმა სახელმწიფოებმა, ორგანიზებული დანაშაულებრივი ჯგუფების ეკონომიკური საყრდენების გამოძიების ხელშეწყობის მიზნით, სამართლებრივად და ოპერატიული თვალსაზრისით უნდა დაუშვან ინფორმაციის გაცვლა მათ შესაბამის სტრუქტურებს შორის, იურიდიული პირებისა და მათ იურისდიქციაში შესული სხვა სამართლებრივი წარმონაქმნების, ისევე როგორც მათ შექმნაში, პატრონობაში, ხელმძღვანელობასა და დაფინანსებაში ჩართული ფიზიკური პირების თაობაზე.
23. წევრმა სახელმწიფოებმა მათ შიდა კანონმდებლობაში ან ორმხრივ ან მრავალმხრივ შეთანხმებებში უნდა შემოიღონ დებულებები, რომლებიც შესაძლებელს გახდის აქტივებზე ინფორმაციის გაცვლას იმ სახელმწიფოთა შორის, რომლებიც ჩართულნი არიან ორგანიზებული დანაშაულებრივი საქმიანობით წარმოშობილი აქტივების მოძიების, გაყინვის, ჩამორთმევის და კონფისკაციისა ან დეფოლტით დაკარგვის პროცესში.
24. წევრმა სახელმწიფოებმა, მოწმეთა დაცვის შიდა სქემების პროგრამები უნდა განაგრძონ უნცოელ მოწმეებზე, მაგალითად, ორმხრივი ან მრავალმხრივი შეთანხმებების დადებით, რომლებიც გაითვალისწინებენ ასეთ დანხარებას და დაადგენენ გამოსაყენებელ პირობებს.
25. წევრმა სახელმწიფოებმა სწრაფად უნდა მოახდინონ იმ საერთაშორისო სამართლებრივი ინსტრუმენტების რატიფიცირება და იმპლემენტაცია, რომლებიც მიზნად ისახავენ წევრ სახელმწიფოებს შორის საბოლიციო და სასამართლო თანამშრომლობის გაძლიერებას, მათ შორის ორმხრივი შეთანხმებებით და ეფექტური თანამშრომლობის ხელისშემშლელი პირობების აღმოფხვრით, მაგალითად:

მათთვის ძალაში შესულ კონვენციებზე გაკეთებული დათქმების მოხსნით;

უარის თქმაზე საფუძვლების და განსაკუთრებით ფისკალურ და პოლიტიკურ დანაშაულებთან დაკავშირებული საფუძვლების შემცირებით;

იმის უზრუნველყოფით, რომ მოთხოვნის გამგზავნი სახელმწიფოს საპროცედურო მოთხოვნები იქნება გათვალისწინებული სამართლებრივ ურთიერთდახმარებაზე მოთხოვნის აღსრულებისას, რათა შესაძლებელი

განდეს, სისხლის სამართლებრივი საქმის წარმოებაში მისი სახელით შეგროვებული მტკიცებულებების გამოყენების გაადვილება;

უცხოეთის ოპერატიულ სამსახურებთან კონტაქტების გაადვილების მიზნით, არსებულ ეროვნულ სტრუქტურებში ცენტრალური საკონტაქტო ორგანოების წარმოჩენით;

მოთხოვნის მიმღები სასამართლო ხელისუფლების სწრაფი იდენტიფიცირებისა და სამართლებრივ ურთიერთდახმარებაზე მოთხოვნათა პირდაპირი გადაგზავნის უზრუნველსაყოფად გადაუდებელ შემთხვევებსა ან ინფორმაციის გაცვლისთვის, მათი შიდა სამართლებრივი სისტემების გათვალისწინებით, სასამართლო საკონტაქტო ორგანოების დანიშვნით არაცენტრალური ხელისუფლებიდან;

საერთო საპოლიციო და სამართალდაცვითი ოპერაციების უცხოელ საკონტაქტო ოფიცრებთან და მოსამართლეებთან ჩატარების უზრუნველყოფითა და სხვა წევრ სახელმწიფოებში საკონტაქტო ოფიცრებისა და მოსამართლეების გრძელვადიანი მივლინების შესაძლებლობის შესწავლით;

ორგანიზებული დანაშაულებრივი ჯგუფების მიერ ჩადენილ დანაშაულებთან დაკავშირებული სამართლებრივი ურთიერთდახმარების ყველა მოთხოვნაზე შესაბამისი პასუხის გაცემის უზრუნველყოფით;

პირდაპირი და ხისტი საერთაშორისო თანამშრომლობისა და ინფორმაციისა და ოპერატიული ინფორმაციის გაცვლის პირდაპირი ხაზებისა და მეთოდების ჩამოყალიბებით, პოლიციისა და სასამართლოების თანამშრომლობის უზრუნველყოფით.

V. მონაცემთა შეგროვებასთან, გამოკვლევასა და ტრეინინგთან დაკავშირებული პრინციპები.

26. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა უზრუნველყონ, რომ სისტემატიური ხასიათი აქვს კრიმინალური საქმიანობის, მათ ტერიტორიაზე მოქმედი ორგანიზებული დანაშაულებრივი ჯგუფების ორგანიზაციის, ფინანსური საყრდენისა და გეოგრაფიული ფაგორლების, ისევე როგორც შიდა თუ

უცხოურ ჯგუფებთან მათი კავშირების შესახებ მონაცემების შეგროვებასა და ანალიზს.

27. წევრმა სახელმწიფოებმა მხარი უნდა დაუჭირონ გამოკვლევებს და იმ ინსტიტუტებს, რომლებიც ახორციელებენ გამოკვლევებს ორგანიზებული დანაშაულის შესახებ.

28. წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა უზრუნველყონ აუცილებელი საშუალებები სამართალდამცავი სამსახურების მომზადებისთვის და სადაც აუცილებელია, სისხლის სამართლებრივი დეგნის სისტემის სწვა კომპონენტების ფინანსური გამოძიებისა და გამოძიების ახალი მეთოდების სფეროში.

დანართი: სისხლის სამართლის საკითხებზე საერთაშორისო თანამშრომლობის შესახებ იმ სამართლებრივი ინსტრუმენტების სია, რომელთა რატიფიცირებაც უნდა მოაზდინონ წევრმა სახელმწიფოებმა

ETS No.24 ექსტრადიციის შესახებ ევროპული კონვენცია (1957);

ETS No. 86 ექსტრადიციის შესახებ ევროპული კონვენციის დამატებითი ოქმი (1975);

ETS No 98 ექსტრადიციის შესახებ ევროპული კონვენციის მეორე დამატებითი ოქმი (1978);

ETS No. 30 სისხლის სამართლის საქმეებზე ურთიერთდახმარების შესახებ ევროპული კონვენცია (1959);

ETS No. 99 სისხლის სამართლის საქმეებზე ურთიერთდახმარების შესახებ ევროპული კონვენციის დამატებითი ოქმი (1978);

ETS No. 73 სისხლის სამართლის საქმეებზე საქმის წარმოების გადაცემის შესახებ ევროპული კონვენცია (1972);

ETS. No. 90 ტერორიზმის აღკვეთის შესახებ ევროპული კონვენცია (1977);

ETS No. 97 უცხოეთის კანონმდებლობაზე ევროპული კონვენციის დამატებითი ოქმი (1978);

ETS. No. 141 ფულის გათეთრების წინააღმდეგ ევროპული კონვენცია (1990);

ETS No. 156 ნარკოტიკული საშუალებებისა და ფსიქოტროპული საშუალებების უკანონო ბრუნვის წინააღმდეგ გაერო-ს კონვენციის მე-17 მუხლის შემსრულებელი, ზღვით უკანონო ბრუნვის შესახებ შეთანხმება (1995);

ETS No. 172 გარემოს სისხლის სამართლის მეშვეობით დაცვის კონვენცია (1998);

ETS No. 173 კორუფციაზე სისხლის სამართლის კონვენცია (1998);